گزارش

کارت زرد مجلس به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

استفاده ابزاری از فرصت‌های نظارتی

شرق: در روزهایی که کشور درگیر چالش‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی فراوانی است و نیاز مبرم به هم‌گرایی و وفاق میان قوای مختلف احساس می‌شود، برخی جریان‌های تندرو در مجلس به جای همراهی و کمک به دولت، به دنبال بهره‌برداری سیاسی و تضعیف تیم اجرائی هستند. عملکرد نمایندگان جریان رادیکال مجلس نشان از عزم جدی آنها در یک سال گذشته برای تضعیف دولت دارد؛ از تلاش‌های مکرر برای ثبت طرح استیضاح‌ها و سؤال از وزرا و با موفقیتی که در حذف عبدالناصر همتی، وزیر اقتصاد، نصیب‌شان شد، ماه‌هاست در همین مسیر مشغول طی طریق هستند و با وجود مشکلات متعدد کشور، دست از فشار و مانع‌تراشی برنمی‌دارند.

کارت زرد به وزیر فرهنگ و ارشاد؛ تکرار سناریوی حمله به دولت

سه‌شنبه هفتم مردادماه ۱۴۰۴، در جلسه علنی مجلس، سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، به پرسش‌های فتح‌الله توسلی، نماینده کبودرآهنگ پاسخ داد. پرسش‌هایی که حول محور عملکرد وزارتخانه در حوزه تولید فیلم‌های فاخر، توزیع اعتبارات، انتصابات خاص و مدیریت فضای فرهنگی کشور بود. فتح‌الله توسلی در انتقادهای خود گفت: «وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برای اجرای برنامه‌های خود در حوزه‌های مختلف همچون تولید فیلم، انیمیشن، بازی‌های رایانه‌ای و محصولات فرهنگی چه اقداماتی انجام داده است؟ وزارت فرهنگ طبق قانون برنامه هفتم توسعه باید ۲۰ فیلم سینمایی فاخر تولید کند، اما چنین فیلم‌هایی کلید نخورده است. آیا وزیر می‌داند چه فیلم‌هایی ساخته می‌شود؟ برخی از این فیلم‌ها حتی منجر به بروز طلاق شده‌اند، مثل فیلم «پیرپسر» که تأثیر منفی بر جوانان داشته است».نماینده مجلس همچنین انتقاد تندی به انتصابات در وزارت فرهنگ داشت:«یکی از معاونان وزیر با مسئول برنامه‌های «فرح» عکس یادگاری گرفته و اعضای خانواده معاون فرهنگی وزارتخانه به دلیل همکاری در اغتشاشات زندانی شده‌اند. وزیر برای برگزاری جشنواره موسیقی در بوشهر که برای آن نامه نوشته، باید پاسخ‌گو باشد. معاون وزیر برای دفتر خود سه‌میلیاردو ۸۰۰ میلیون تومان هزینه کرده است؛ چگونه می‌توان ادعای کمبود منابع را پذیرفت؟». توسلی همچنین نسبت به تشکیل کارگروه حقوقی در معاونت هنری وزارتخانه که به گفته او شامل افراد دارای سابقه امنیتی است، اعتراض و به وضعیت فضای مجازی و انتشار کتاب‌های مورد مناقشه اشاره کرد.

دفاع از عملکرد در شرایط محدود

در مقابل، سیدعباس صالحی در دفاع از عملکرد وزارتخانه خود گفت:«سال جاری بودجه هزینه‌ای وزارت فرهنگ ۴.۵ همت است که نسبت به سال قبل ۵۰ درصد افزایش داشته، اما بیش از ۷۶ درصد این بودجه صرف پرسنل، پشتیبانی و صندوق هنر می‌شود و بنابراین اعتبارات عمرانی و پروژه‌ها محدود است».

او با اشاره به تعداد زیاد پروژه‌های نیمه‌تمام در وزارت فرهنگ، اظهار کرد:«۳۴۳ پروژه نیمه‌تمام داریم که بودجه اختصاص‌یافته برای آنها حتی در بهترین حالت نیازمند بیش از صد سال برای اتمام است. اگر طالب توسعه فرهنگی هستیم، باید اعتبارات افزایش یابد». وزیر فرهنگ همچنین از تلاش‌های وزارتخانه در ۱۲ روز جنگ یاد کرد و گفت:«در این ایام تولیدات متعددی در حوزه موسیقی، سینما، تئاتر و هنرهای تجسمی داشتیم که روحیه همبستگی ملی را ارتقا داد و اصحاب فرهنگ در کنار مردم و دولت ایستادند». در پاسخ به انتقادات درباره انتصابات، صالحی تأکید کرد:«مسیر انتصابات با استعلام‌های دقیق و رعایت قوانین انجام شده و ما در مسیر نظام و دولت چهاردهم حرکت می‌کنیم».

واکنش نمایندگان؛ اختلاف بر سر اولویت‌ها

در جلسه مجلس، علاوه بر فتح‌الله توسلی، نمایندگان دیگری نیز نظرات متفاوتی بیان کردند. به‌عنوان نمونه، حمیدرضا گودرزی، نماینده الیگودرز، در تذکری گفت:«وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تنها مسئول امور فرهنگی کشور نیست و باید سایر دستگاه‌های مرتبط نیز پاسخ‌گو باشند. در شرایط کنونی، مهم‌ترین موضوع بعد از جنگ و مسائل فرهنگی، رسیدگی به ناترازی‌های اقتصادی و کمک به دولت برای رفع مشکلات معیشتی مردم است». از سوی دیگر، احمد راستینه، سخنگوی کمیسیون فرهنگی مجلس، در توضیح سؤالات مطرح‌شده، گفت:«موضوعاتی مانند ترک فعل در وظایف اصلی وزارت فرهنگ، بی‌توجهی به تعهدات در نقاط مختلف کشور، توزیع ناعادلانه امکانات و انتصابات خاص از محورهای اصلی سؤالات نمایندگان بود».

چرا وفاق به خطر می‌افتد؟

حضور مستمر جریان تندرو در مقام منتقد دولت، به‌ویژه در حوزه‌های کلیدی مانند اقتصاد و فرهنگ، نشان‌دهنده عدم تمایل به وفاق و همکاری برای عبور از شرایط بحرانی است. این جریان با استفاده از ابزارهایی مانند استیضاح و کارت زرد، نه‌تنها مانع پیشرفت دولت می‌شود، بلکه گاهی وزرایی را که در حوزه‌های تخصصی و حساس فعال‌تر هستند، هدف قرار می‌دهد. در این میان، به نظر می‌رسد برخی وزرایی که عملکرد ضعیف‌تری دارند ولی رویکردی منفعلانه یا غیرجنجالی اتخاذ کرده‌اند، به‌خصوص وزاری وفاقی کابینه، کمتر مورد هجمه قرار می‌گیرند؛ این نشان‌دهنده نگاه سیاسی به موضوعات است که به‌جای نقد فنی، به دنبال فشار سیاسی است. در شرایطی که کشور با کاهش رشد اقتصادی، فشارهای تحریمی و نارضایتی‌های اجتماعی روبه‌روست، ضرورت همدلی و حمایت از دولت برای تحقق اهداف ملی بیشتر از همیشه احساس می‌شود. بااین‌حال، فشارهای سیاسی و جناحی به‌جای تقویت دولت، موجب ضعف مدیریت و کاهش اعتماد عمومی می‌شود. به‌هرحال باید گفت روند استیضاح‌ها و کارت زردهای پی‌درپی و تکرار هجمه‌ها به وزرای دولت، در شرایط بحرانی کنونی، نه‌تنها به نفع کشور نیست، بلکه بر میزان تنش‌ها می‌افزاید. جریان‌های سیاسی باید به‌جای استفاده ابزاری از فرصت‌های نظارتی، به دنبال ایجاد فضای وفاق و همکاری در مسیر توسعه باشند. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز با وجود محدودیت‌های مالی و پروژه‌های نیمه‌تمام، تلاش کرده است برنامه‌های فرهنگی را پیش ببرد و از ظرفیت هنرمندان و رسانه‌ها برای ارتقای فرهنگ ملی بهره گیرد؛ هرچند انتقادهای جدی و بحث‌برانگیزی درباره عملکرد و مدیریت وزارتخانه وجود دارد که نیازمند پاسخ‌گویی دقیق‌تر و اصلاح ساختاری است. از این‌رو، تأکید بر عدالت در توزیع اعتبارات، شفافیت در انتصابات و تقویت نظارت واقعی بر عملکرد وزارتخانه‌ها می‌تواند گام‌هایی مؤثر برای ارتقای فرهنگ و هنر و در نهایت تقویت انسجام ملی باشد، اما این مسیر نیازمند رویکردی فراتر از اختلافات سیاسی و جناحی است. در نهایت، به گزارش ایسنا، پس از پاسخ‌های وزیر فرهنگ، با رأی‌گیری در مجلس، صالحی با ۱۱۹ رأی موافق، ۱۱۹ رأی مخالف و هشت رأی ممتنع کارت زرد دریافت کرد و نمایندگان از پاسخ‌های وی قانع نشدند.

گزارش «شرق» از روابط ایران و پاکستان در دوران پساجنگ

نقشه راه تهران-اسلام‌آباد

مهدی بازرگان: در پی تنش‌های کم‌سابقه در منطقه و تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی به خاک جمهوری اسلامی ایران در خردادماه، خاورمیانه و نیز شبه‌قاره بار دیگر در آستانه تغییرات ژئوپلیتیکی قرار گرفت. در این میان، پاکستان با موضع‌گیری‌های آشکار در حمایت از ایران و محکومیت قاطع حملات اسرائیل، بار دیگر بر نقش خود به‌عنوان یک همسایه قابل اتکا برای تهران تأکید کرد. اکنون در فضایی که از آن می‌توان به‌عنوان دوران پساجنگ ۱۲روزه یاد کرد، گمانه‌زنی‌ها درباره سفر قریب‌الوقوع مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران، به اسلام‌آباد قوت گرفته است؛ سفری که اگر انجام شود، می‌تواند نقطه عطفی در روابط دو کشور باشد.

پاکستان؛ صدای منطق در توفان بحران

در شرایطی که بسیاری از بازیگران بین‌المللی یا در قبال تجاوز اسرائیل سکوت اختیار کردند یا جانب‌داری تلویحی داشتند، موضع اسلام‌آباد متفاوت بود. محمد اسحاق‌دار، وزیر امور خارجه پاکستان، در گفت‌وگویی با شبکه العربیه، حملات رژیم صهیونیستی به ایران را به‌ویژه علیه تأسیسات هسته‌ای این کشور، به‌شدت محکوم کرد و آن را تهدیدی علیه تمام منطقه دانست. وی تأکید کرد «ما از همان ابتدا تمام این اقدامات را محکوم کردیم. شما نمی‌توانید اشتباه حتی نزدیک‌ترین دوستان خود را نادیده بگیرید. کار درست، درست است و اشتباه، اشتباه است. از سوی هرکسی که باشد».

این سخنان، حاکی از دگرگونی مهم در رویکرد دیپلماتیک پاکستان است. اسلام‌آباد در سال‌های اخیر، همواره در تلاش بوده است با حفظ روابط متوازن با ایران، کشورهای عربی و ایالات متحده، جایگاه خود را به‌عنوان یک میانجی بی‌طرف در بحران‌های منطقه‌ای تثبیت کند. اما حمایت آشکار از ایران در جنگ اخیر، گامی فراتر از موضع بی‌طرفی سنتی بود.

سفر پزشکیان به اسلام‌آباد؛ نماد تغییر فضا

در همین گفت‌وگوی رسانه‌ای، اسحاق‌دار از سفر قریب‌الوقوع رئیس‌جمهور ایران به پاکستان خبر داد. او ابراز امیدواری کرد این سفر پزشکیان در اوایل ماه آگوست (دهه دوم مرداد) انجام شود. به گفته مسئول سیاست خارجی پاکستان، «نخست‌وزیر شهباز شریف به‌زودی میزبان رئیس‌جمهور ایران خواهد بود». در صورت تحقق این سفر، انتخاب پاکستان در فضای پساجنگ، پیام سیاسی روشنی در خود دارد که روابط تهران و اسلام‌آباد در حال ورود به مرحله‌ای تازه است که بر پایه همکاری‌های متقابل، امنیت منطقه‌ای و توسعه اقتصادی استوار است. این سفر می‌تواند فرصتی برای تنظیم نقشه راه همکاری‌های آینده دو کشور در حوزه‌هایی چون امنیت مرزها، انرژی، تجارت، آموزش عالی و مبارزه با تروریسم باشد.

تجربه‌ای مشترک از اعتماد در بحران‌ها

ایران و پاکستان در سال‌های اخیر، اگرچه با چالش‌هایی در روابط دوجانبه مواجه بوده‌اند، از جمله مشکلات مرزی، قاچاق، یا مهاجران و...، اما در بزنگاه‌های حساس سیاسی، نشان داده‌اند که می‌توانند به یکدیگر اعتماد کنند. در جریان جنگ اخیر هند و پاکستان، ایران با صراحت از مواضع اسلام‌آباد دفاع کرد. اکنون پاکستان نیز در مقابل تجاوز به ایران، در کنار تهران ایستاد. این الگوی «اعتماد در بحران»، می‌تواند پایه‌گذار روابط عمیق‌تر میان دو کشور شود؛ روابطی که فراتر از نگاه صرفا همسایگی، به یک شراکت راهبردی بدل شود.

میانجیگری منطقه‌ای؛ نقشی که اسلام‌آباد به‌خوبی ایفا می‌کند

یکی از نکات قابل توجه در سخنان وزیر امور خارجه پاکستان، اشاره به تماس مارکو روبیو، وزیر امور خارجه آمریکا، با نخست‌وزیر پاکستان در بحبوحه حملات اسرائیل بود. اسحاق‌دار تصریح کرد که «ما طرف‌ها را به مسیر گفت‌وگو و دیپلماسی ترغیب کردیم و به آن ادامه می‌دهیم. دیپلماسی تنها راه‌حل بحران است». پاکستان تلاش کرد از مسیرهای ارتباطی خود با واشنگتن، تهران و حتی تل‌آویو، پیام کاهش تنش را منتقل کند. همچنین اشاره شد که ایران و ایالات متحده قرار بود دور جدید مذاکرات خود را با میانجیگری عمان در ۱۵ ژوئن آغاز کنند، اما حمله اسرائیل در ۱۳ ژوئن این مسیر را به بن‌بست کشاند. با این حال، نقش پاکستان در حفظ خط ارتباطی بین بازیگران اصلی این بحران، به‌ویژه با توجه به روابط نزدیکش با آمریکا و عربستان، می‌تواند برای ایران فرصت‌ساز باشد. سفر رئیس‌جمهور ایران به اسلام‌آباد می‌تواند این کانال دیپلماتیک را تقویت کند.

نگاه امنیتی به همسایگی

اسحاق‌دار در سخنانش تأکید کرد که حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران ممکن بود تبعات فنی و زیست‌محیطی گسترده‌ای داشته باشد. کما اینکه وزیر خارجه پاکستان عنوان کرد «ما همسایه مرزی ایران هستیم و مرز مشترک زیادی داریم. نمی‌توانیم چشمانمان را ببندیم. مسائل مربوط به تشعشعات هسته‌ای به همه منطقه مربوط است».

این رویکرد، بیانگر درک فزاینده اسلام‌آباد از پیوست امنیتی روابط با تهران است. در واقع، امنیت مرزهای پاکستان به‌طور مستقیم با ثبات در شرق ایران گره خورده است؛ از بلوچستان تا مسیرهای قاچاق و ترددهای عشایری. افزایش همکاری‌های مرزی، تقویت زیرساخت‌های مشترک امنیتی و تعامل نزدیک اطلاعاتی می‌تواند از جمله محورهای گفت‌وگو در سفر پزشکیان به پاکستان باشد.

از همکاری تاکتیکی تا شراکت استراتژیک؟

بررسی روندهای جاری در روابط ایران و پاکستان نشان می‌دهد که دو کشور، در مسیر گذار از همکاری‌های تاکتیکی به یک شراکت استراتژیک بلندمدت هستند. حمایت‌های متقابل ایران و پاکستان در دو جنگ اخیر، ظرفیت‌سازی دیپلماتیک پاکستان در مسیر حل‌وفصل تنش‌ها و موضع‌گیری اخلاق‌محور اسلام‌آباد در قبال تجاوز اسرائیل، همگی نشانه‌هایی از بلوغ در روابط دوجانبه‌اند. سفر رئیس‌جمهور ایران به اسلام‌آباد (در صورت تحقق)، می‌تواند این روند را تثبیت و تسریع کند. آینده روابط تهران و اسلام‌آباد، با درک مشترک از تهدیدها و فرصت‌ها، در مسیر تقویت جایگاه منطقه‌ای دو کشور شکل خواهد گرفت؛ روابطی که می‌تواند به نفع امنیت، ثبات و توسعه کل منطقه جنوب‌غرب آسیا باشد.

پایان دیپلماسی؟

ادامه از صفحه ۲

لذا به نظر من، ایران باید چند کار مهم انجام دهد. همان‌طورکه گفتم، اروپا می‌خواهد با کمترین هزینه و بدون فعال‌کردن مکانیسم ماشه به اهداف خود برسد، اما اگر چنین نشد، سعی می‌کند فعال‌کردن مکانیسم ماشه هم با کمترین هزینه برای آنها به نتیجه برسد. در صورتی که راهکار ما این است که فعال‌کردن مکانیسم ماشه باید با بیشترین هزینه و تبعات برای خود اروپایی‌ها و آمریکا همراه شود. یعنی اروپا که می‌خواهد هزینه‌های فعال‌سازی مکانیسم ماشه به حداقل برسد، ما باید کاری کنیم که این هزینه‌ها به حداکثر برسد. در گام اول، باید اقدامات بازدارنده سیاسی و دیپلماتیک انجام داد؛ یعنی مذاکرات با اروپا صورت بگیرد و خودمان را آماده گفت‌وگو نشان دهیم. با این نقش‌آفرینی فعال دیپلماتیک، می‌توانیم بازی اروپا را خراب کنیم؛ همان بازی شماتت که قرار است ایران مقصر فعال‌سازی مکانیسم ماشه نشان داده شود. اگر توانستیم با نقش‌آفرینی فعال دیپلماتیک به نتایج خودمان برسیم، چه بهتر؛ ولی اگر این کار هم اتفاق نیفتاد، حداقل اروپا و آمریکا دیگر نمی‌توانند ایران را مقصر فعال‌سازی مکانیسم ماشه نشان دهند و توپ را در زمین ما بیندازند.

فارغ از اینکه من معتقدم از دل این مذاکرات هم نتیجه مثبتی عاید ما نمی‌شود، اما باید بازدارندگی فعال سیاسی و دیپلماتیک در دستور کار ما باشد. ما باید حسن نیت و جدیت خود در دیپلماسی را نشان دهیم و جدا از اینکه اروپا و آمریکا چه اهدافی برای خود ترسیم کرده‌اند. در گام دوم، باید دیپلماسی فعال‌تری با روسیه و چین داشت؛ چون اروپایی‌ها سعی می‌کنند مکانیسم ماشه را در قالب برجام فعال کنند. علاوه بر تروئیکای اروپایی، روسیه و چین هم عضو برجام هستند و باید دیپلماسی فعال‌تری با آنها داشته باشیم تا یک توازن در برابر اروپا شکل بگیرد. یعنی باید مذاکرات را به فراتر از مذاکرات ایران و تروئیکا ارتقا دهیم و روسیه و چین را هم وارد کنیم و سازوکاری شبیه به ۳+۲ داشته باشیم؛ یعنی سه کشور اروپایی به اضافه چین و روسیه.

جناب فیروزآبادی، چه ۳+۲ و چه ۴+۱، چه فرقی با هم دارند؟ ضمن اینکه بسیاری معتقدند پس از جنگ اوکراین، دیگر اروپا و روسیه در هیچ پروژه مشترک دیپلماتیک مانند برجام حاضر به همکاری نیستند؟

نه، من به دنبال طرح پروژه‌ای نیستم که اروپا و روسیه با هم به دنبال میانجی‌گری باشند. من معتقدم باید مذاکرات به سطحی ارتقا پیدا کند که دیگر اعضای برجام هم وارد مذاکره شوند. الان مسئله ایران و اروپا درخصوص برجام است؛ یعنی مشخصا اروپایی‌ها به دنبال فعال‌سازی مکانیسم ماشه طبق بندهای ۳۶ و ۳۷ برجام هستند. اگر چنین است، چرا نباید دو عضو دیگر برجام، یعنی روسیه و چین، هم در مذاکرات حاضر باشند؟ چون به هر حال، این دو کشور هم طبق مفاد برجام، تعهداتی بر عهده گرفتند. منظور من از ۳+۲ این نیست که مانند مذاکرات دوره برجام در سال ۲۰۱۵، روسیه در کنار اروپا قرار بگیرد. اتفاقا منظورم این است که اروپا در یک جبهه قرار دارد در مقابل آن ایران، روسیه و چین هم در جبهه مقابل قرار بگیرند تا توازن دیپلماتیک برقرار شود؛ در واقع می‌شود گفت ۳+۳. ضمن اینکه ما انتظار داریم روسیه و چین به عنوان دو کشور امضاکننده برجام نقش فعال‌تری ایفا کنند.

تبعات فعال‌کردن مکانیسم ماشه چگونه خواهد بود؟ یعنی ایران با توجه به راهبرد افزایش هزینه برای اروپا و آمریکا، چه کاری باید انجام دهد؟

همان‌طورکه گفتم، برای افزایش هزینه فعال‌سازی مکانیسم ماشه برای اروپایی‌ها، در گام اول باید بازدارندگی فعال سیاسی و دیپلماتیک انجام شود. در گام دوم، اگر مکانیسم ماشه فعال شد، باید هزینه‌های بازدارندگی هسته‌ای را هم به دوش غرب انداخت؛ یعنی جا دارد اقدامات بازدارنده هسته‌ای هم در دستور کار ما باشد. در خلال جنگ تجاوزکارانه، بخشی از آن صورت گرفت و با اقدام مجلس و تصویب قانون تعلیق همکاری‌ها با آژانس، ایران اکنون یک راهبرد ابهام هسته‌ای را اجرائی کرده است و باید این سیاست محتاطانه ادامه پیدا کند. در صورت فعال‌سازی مکانیسم ماشه و بازگشت قطع‌نامه‌ها، باید تقویت هم بشود.

درنهایت، می‌توان به خروج از ان‌پی‌تی فکر کرد؟

باید این گام‌ها تدریجی و با نهایت احتیاط، دقت و هوشمندی، با سنجش تمام تبعات آن صورت گیرد. به همین دلیل است که می‌گویم گام‌های بازدارندگی هسته‌ای هم باید محتاطانه، دقیق و حساب‌شده باشد. می‌توان به تعلیق تمام همکاری‌های فراپادمانی اندیشید و پس از آن، بخشی از تعهدات ان‌پی‌تی یا حتی عضویت در آن را هم معلق کرد. اما خروج از آن مستلزم تصمیم‌گیری و سنجش همه تبعات و عواقب آن است. در نهایت، یکی از موضوعات مهم دیگری که می‌تواند در دستور کار قرار بگیرد، بازبینی در راهبرد هسته‌ای کشور است.

یعنی ساخت بمب اتم؟

نه لزوما. بازبینی راهبرد هسته‌ای ضرورتا به معنای تغییر دکترین هسته‌ای و نظامی‌کردن برنامه اتمی کشور و ساخت بمب نیست. بازبینی راهبرد هسته‌ای می‌تواند در قالب همین چند گامی که عنوان کردم معنا پیدا کند؛ یعنی کاهش همکاری‌ها با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، تداوم و تقویت ابهام هسته‌ای و در نهایت، تعلیق عضویت و خروج از ان‌پی‌تی. البته نهایتا بازبینی راهبرد هسته‌ای می‌تواند تغییر دکترین هسته‌ای به معنای نظامی‌شدن و ساخت بمب باشد، اما همان‌طور که گفتم و دوباره تأکید می‌کنم، این امر مستلزم نهایت دقت و سنجش تمام عواقب و تبعات آن است. اینجا باید تصمیم‌گیرندگان هزینه و فایده این اقدام را بررسی کنند.

تغییر دکترین هسته‌ای تا چه اندازه ممکن و تأمین‌کننده منافع کشور است؟

همان‌طور که می‌دانید، تک‌تک این تصمیمات و اقدامات و گزینه‌ها، هزینه و تبعات خودش را دارد. همیشه عقلانیت، انتخاب بین خوب و بد نیست یا انتخاب بین خوب و خوب‌تر. گاهی عقل، انتخاب بین بد و بدتر است و ما اکنون در این شرایط قرار داریم. باید ببینیم کدام گزینه برای ما تبعات کمتری دارد و آن را انتخاب کنیم. به بیان دیگر، پذیرفتن مطالبات حداکثری و دادن امتیازات بیشینه یک گزینه، و تغییر دکترین هسته‌ای گزینه دیگر که هر دو نیز متضمن هزینه‌ها و مفاسدی است و باید دید کدام‌یک کم‌هزینه‌تر است؛ در واقع دفع افسد به فاسد. طبعا راه سوم، حل‌وفصل بحران از طریق یک توافق متعادل، معقول و مرضی‌الطرفین است که حداقل و کف منافع ملی ایران را تأمین کند. به همین علت است که معتقدم چراغ دیپلماسی را باید تحت هر شرایطی روشن نگه داشت.

آیا در صورت فعال‌کردن مکانیسم ماشه، شاهد حمله دوباره خواهیم بود؟

بستگی به این دارد که واکنش تهران به فعال‌کردن مکانیسم ماشه چه باشد. اگر همان‌طور که گفتم، شاهد تغییر دکترین هسته‌ای باشیم، احتمال آن بالا می‌رود. اما در یک وضعیت طبیعی، فعال‌کردن مکانیسم ماشه و بازگشت قطع‌نامه‌ها، خودبه‌خود فضا را برای حمله مجدد کاهش می‌دهد، مگر اینکه ایران اقدامات تقابلی جدی در حوزه هسته‌ای و موشکی انجام دهد. چون گزینه نظامی در نابودی برنامه هسته‌ای ایران ناموفق و ناکام بود و نشان داد که این مسئله راه‌حل نظامی ندارد. حالا اینکه در صورت حمله مجدد، تا چه حد موفق خواهند بود، بحث دیگری است. اما موضوع بسیار کلیدی و حیاتی این است که اگر پس از فعال‌سازی مکانیسم ماشه ایران به دنبال تغییر دکترین هسته‌ای باشد، باید دقت و هوشیاری بسیار زیادی روی مسئله امنیتی و حفاظت اطلاعات داشته باشد تا نشت اسرار و اطلاعات در این خصوص صورت نگیرد. همین دیروز ترامپ اعلام کرد که در صورت بازسازی تأسیسات هسته‌ای و فعالیت مجدد دوباره به آن حمله خواهد کرد.

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه مریم سموئی با اعلام مفقود شدن سند مالکیت ملک مورد آگهی با تسلیم استشهادیه گواهی امضاء شده ۹۹۲۴ و ۹۹۲۵ مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۲۳ دفترخانه ۹۴۶ تهران و درخواست وارده ۱۴۰۳۸۵۶۰۱۱۵۱۰۱۷۸۱۷ مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۲۳ تقاضای صدور المثنی سند مالکیت را نموده است .
مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت به شرح زیر آگهی می گردد.
نام و نام خانوادگی مالک :مریم سموئی
شماره پلاک ثبتی : ۱۵۶۹۷ فرعی از ۴۸ اصلی
علت گم شدن : جابجایی
خلاصه وضعیت مالکیت: سند مالکیت ششدانگ یک دستگاه آپارتمان واقع در طبقه اول به مساحت ۶۹.۲۳ متر مربع که ۳.۸۹ متر مربع آن در موقع تخریب و نوسازی آینده در مسیر خیابان شمالی قرار می گیرد و مالک ملزم به رعایت آن میباشد قطعه سوم تفکیکی به شماره ۱۵۶۹۷ فرعی از ۴۸ اصلی مفروز و مجزا شده از ۴۷۸۶ فرعی از اصلی مذکور بخش ۱۱ تهران با قدر السهم از عرصه و سایر مشاعات و مشترکات طبق قانون تملک آپارتمانها و آیین نامه اجرایی آن ذیل ثبت ۲۹۶۲۴۰ صفحه ۴۰۰ دفتر ۱۰۹۶ به شماره چاپی ۶۶۱۳۱ به نام مریم سموئی ثبت و صادر و تسلیم شده است. اینک با توجه به اعلام مفقودی سند مالکیت مورد ثبت فوق الذکر به علت از بین رفتن سند و درخواست صدور المثنی آن ؛ مراتب اعلام تا هر کس نسبت به ملک مورد آگهی، معامله کرده و این معامله در این آگهی قید نگردیده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود میباشد باید تا ده روز پس از انتشار آگهی به ثبت محل مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارایه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مهلت مقرر اعتراض نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارایه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات صادر و به متقاضی تسلیم خواهد کرد.م الف ۱۲۷۶۶ اداره ثبت اسناد و املاک لویزان (تهران)

آگهی تسلیم سند مالکیت مورث

سند مالکیت ششدانگ یک قطعه آپارتمان نوع ملک طلق با کاربری مسکونی به پلاک ثبتی ۶۳۳۹ فرعی از ۶۷۱۳ اصلی، مفروز و مجزا شده از ۳۷۴۳ فرعی از اصلی مذکور قطعه ۱ در طبقه ۱ و واقع در بخش ۰۲ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک نارمک تهران استان تهران به مساحت ۹۵.۳۸ متر مربع که مقدار ۲.۳۵ متر مربع ان بالکن است . بانضمام پارکینگ قطعه ۱ به مساحت ۱۱.۲۵ متر مربع واقع در شمالشرقی طبقه همکف ذیل ثبت ۳۴۲۸۵۶۲ صفحه ۳۰۵ دفتر جلد ۲۲۲ املاک بنام نجمه محمدزاده ثبت و سند مالکیت به شماره چاپی ۸۶۷۰۹۴ – ۸۵ /الف صادر گردیده است و سپس به موجب سند انتقال ۲۲۸۱ تاریخ ۱۳۹۰.۱۲.۱۶ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۱۳۵۳ شهر تهران استان تهران به نام سید علی احمدی تکیه فرزند سید احمد شماره شناسنامه ۱۸۳ تاریخ تولد ۱۳۰۷.۰۳.۱۰ صادره از نطنز دارای شماره ملی ۱۳۳۹۲۱۶۲۶۲ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ بعنوان مالک شش دانگ عرصه و اعیان انتقال گردیده است محدودیت : ندارد که سپس نامبرده برابر دادنامه شماره ۳۱۱/۹۴ – ۳۳۵ مورخ ۹۴.۰۵.۳۱ صادره از شورای حل اختلاف منطقه ۷ تهران فوت نموده وراث حین الفوت عبارتنداز : سید اسماعیل وسید امیر وسید حبیب و معصومه بگم و سهیلا (فرزندان) نام خانوادگی همگی احمدی تکیه و احترام نوردهری (همسردائمی) میباشد . اینک آقایان سید امیر و سید حبیب و خانم احترام نام خانوادگی همگی احمدی تکیه فرزندان سید علی احمدی تکیه با استناد به گواهی حصر وراثت به شماره ۹۴/۳۱۱ – ۳۳۵ مورخ ۹۴.۵.۳۱ صادره از شورای حل اختلاف منطقه ۷ تهران ه و گواهی مالیات برارث شماره ۶۱۴۶۴ مورخ ۹۶.۰۸.۸ اداره کل امور مالیاتی شرق تهران با اعلام اینکه اصل سند مالکیت نزد خانم الهه سادات احمدی تکیه میباشد تقاضای صدور سند مالکیت سهم الارث خود را نموده که بدوا" طی شماره ۱۴۰۴۸۵۶۰۱۰۲۵۰۰۴۴۸۳ مورخ ۱۴۰۴.۰۲.۱۴ به دارنده سند مالکیت اخطار گردید که ظرف مهلت مقرر سند مالکیت را اخبار ارائه نماید لذا با عنایت به انقضاء مهلت مذکور و عدم ارائه سند مالکیت مراتب در اجرای تبصره ۳ ذیل ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت یک نوبت آگهی میشود تا چنانچه شخص یا اشخاصی مدعی وجود سند مالکیت نزد خود میباشند ظرف مدت ۱۰ روز از انتشار این آگهی اعتراض خود را به ضمیمه اصل سند مالکیت به این منطقه تسلیم و رسید دریافت نمایند بدیهی است در صورت انقضاء مهلت مقرر وعدم وصول اعتراض و یا در صورت اعتراض عدم ارائه اصل سند مالکیت نسبت به درخواست متقاضی اقدام لازم معمول خواهد شد.م الف ۱۲۷۶۴ اداره ثبت اسناد و املاک نارمک (تهران)

آگهی تسلیم سند مالکیت مورث

سند مالکیت ششدانگ یک قطعه آپارتمان نوع ملک طلق با کاربری مسکونی تحت باقیمانده پلاک ثبتی ۳۷۴۳ فرعی از ۶۷۱۳ اصلی، مفروز و مجزا شده از ۳۷۴۳ فرعی از اصلی مذکور ، قطعه ۳ در طبقه سوم و واقع در بخش ۰۲ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک نارمک تهران استان تهران به مساحت ۹۵.۱۸ متر مربع که مقدار ۲.۳۵ متر مربع ان بالکن است.
مشخصات مالکیت: ذیل ثبت ۹۰۶۳۵۴ صفحه ۵۳۳ دفتر جلد ۸۰۸املاک بنام خانم رامش شعبانی کلشتری ثبت و سند مالکیت به شماره چاپی ۸۶۷۰۲۰-۸۵ الف صادر گردیده است وسپس به موجب سند انتقال ۲۲۷۹ تاریخ ۱۳۹۰.۱۲.۱۶ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۱۳۵۳ شهر تهران استان تهران به نام سید علی احمدی تکیه فرزند سیداحمد شماره شناسنامه ۱۸۳ تاریخ تولد ۱۳۰۷.۰۳.۱۰ صادره از نطنز دارای شماره ملی ۱۲۳۹۲۱۶۲۶۲ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ بعنوان مالک شش دانگ عرصه و اعیان انتقال گردیده است محدودیت: ندارد که سپس نامبرده برابر دادنامه شماره ۳۱۱/۹۴-۳۳۵ مورخ ۹۴.۰۵.۳۱ صادره از شورای حل اختلاف منطقه ۷ تهران فوت نموده وراث حین الفوت عبارتنداز : سید اسماعیل وسید امیر وسید حبیب و معصومه بگم و سهیلا (فرزندان) نام خانوادگی همگی احمدی تکیه و احترام نوردهری (همسردائمی) میباشد.
اینک آقایان سید امیر و سید حبیب و خانم احترام نام خانوادگی همگی احمدی تکیه فرزندان سید علی احمدی تکیه با استناد به گواهی حصر وراثت به شماره ۹۴/۳۱۱-۳۳۵ مورخ ۹۴.۰۵.۳۱ صادره از شورای حل اختلاف منطقه ۷ تهران ه و گواهی مالیات برارث شماره ۶۱۴۶۴ مورخ ۹۶.۰۸.۸ اداره کل امور مالیاتی شرق تهران با اعلام اینکه اصل سند مالکیت نزد خانم الهه سادات احمدی تکیه میباشد تقاضای صدور سند مالکیت سهم الارث خود را نموده که بدوا" طی شماره ۱۴۰۴۸۵۶۰۱۰۲۵۰۰۴۴۸۳ مورخ ۱۴۰۴.۰۲.۱۴ به دارنده سند مالکیت اخطار گردید که ظرف مهلت مقرر سند مالکیت را اخبار ارائه نماید لذا با عنایت به انقضاء مهلت مذکور وعدم ارائه سند مالکیت مراتب در اجرای تبصره ۳ ذیل ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت یک نوبت آگهی میشود تا چنانچه شخص یا اشخاصی مدعی وجود سند مالکیت نزد خود میباشند ظرف مدت ۱۰ روز از انتشار این آگهی اعتراض خود را به ضمیمه اصل سند مالکیت به این منطقه تسلیم و رسید دریافت نمایند بدیهی است در صورت انقضاء مهلت مقرر وعدم وصول اعتراض و یا در صورت اعتراض عدم ارائه اصل سند مالکیت نسبت به درخواست متقاضی اقدام لازم معمول خواهد شد.م الف ۱۲۷۶۵ اداره ثبت اسناد و املاک نارمک (تهران)